č. j. 6 A 11/2000 - 47

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr.Marie Turkové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci žalobce nyní zaniklý: S. i. f., a. s. zast. JUDr. Tomášem Absolónem, advokátem se sídlem Praha 4, 5. května 51, adresa pro doručování PS 18, Pošta 411, 142 01 Praha 4, proti žalovanému: Komise pro cenné papíry, se sídlem Washingtonova 7, 111 21 Praha 1, v řízení o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 1998 č. j. 211/2527/1999, **t a k t o :**

Žaloba se odmítá.
Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou dnem 31. 1. 2000 Vrchnímu soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti rozhodnutí Komise pro cenné papíry ze dne 15. 11. 1999 č. j. 211/2527/1998 a navrhoval, aby výrok II. tohoto rozhodnutí, jímž se mění rozhodnutí Komise pro cenné papíry č. j. 101/39182/1/1998 ze dne 1. 7. 1998 tak, že se žalobci podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 284/1992 Sb. (ZISIF) ukládá sjednat náprava nedostatků tím, že provede výměnu osoby v představenstvu žalobce ing. I. O., za jinou osobu a současně bude informovat KCP ve lhůtě 14 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí o přijatých opatření, která povedou ke sjednání nápravy, a o lhůtách jejich realizace, a to za porušení ustanovení § 17 odst. 1 ZIFIS tím, že v rozporu s tímto ustanovením bylo v průběhu roku 1996 do majetku žalobce nakoupeno celkem 14 směnek vystavených společností PaS, celkem od tří věřitelů této společnosti v celkové hodnotě 6 559 610, 30 Kč a příslušenství ve výši 6 % po lhůtě splatnosti jednotlivých směnek, které nejsou cennými papíry specifikovanými § 17 ZISIF, byl zrušen a věc vrácena prezidiu Komise pro cenné papíry k dalšímu řízení.

Podáním ze dne 28. 11. 2000, které došlo Vrchnímu soudu v Praze dne 5. 12. 2000, sdělil žalovaný, že dne 23. 11. 2000 mu bylo doručeno usnesení Krajského obchodního soudu v Brně, kterým se společnost S. i. f., a. s., vymazává z obchodního rejstříku, a to bez právního nástupce. Výmazem došlo ke ztrátě právní subjektivity žalobce, což podle názvu žalovaného zakládá překážku postupu řízení podle § 107 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. (o. s. ř.).

Z usnesení Krajského obchodního soudu v Brně ze dne 20. 11. 2000 č. j. F 20926/2000, B xxx vyplývá, že v obchodním rejstříku vedeném u Krajského obchodního soudu v Brně v oddílu B, vložce číslo xx byl vymazán S. i. f., a. s. v likvidaci, se sídlem v B., L. 44 se všemi zápisy. Den zápisu byl 20. listopad 2000. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne 8. 12. 2000.

Dnem 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.). Podle § 132 s. ř. s. věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne

účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost vrchním soudům nebo Nejvyššímu soudu, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud. Předmětná věc tak z Vrchního soudu v Praze přešla na Nejvyšší správní soud. Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. se neskončená řízení podle části páté hlavy druhé občanského soudního řádu dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu 1 s. ř. s.

Přípisem ze dne 10. 3. 2003 sdělil JUDr. T. A. k dotazu Nejvyššího správního soudu, že plná moc udělená k zastupování žalobce dne 31. 7. 2000 mu nebyla dosud vypovězena. Sdělil dále, že mu není známo nic o tom, že by práva z podané žaloby přešla na jinou osobu. Uvedl, že pro případ, že soud dospěje k závěru, že je nadále právním zástupcem žalobce, bere žalobní návrh v celém rozsahu zpět. Pro případ, že soud dospěje k závěru, že zánikem žalobce a jeho výmazem z obchodního rejstříku zanikla plná moc, navrhuje, aby Nejvyšší správní soud podle § 64 s. ř. s. za použití § 107 odst. 5 věty prvé o. s. ř. řízení zastavil, neboť nikdo nenastoupil do práv žalobce a jeho zánik vytvořil takovou překážku, která svou povahou neumožňuje v řízení pokračovat.

Podle ustanovení § 46/1 a zákona č. 150/2002 Sb. (s. ř. s.) nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

Teorie práva a ve shodě s ní i soudní praxe řadí mezi podmínky řízení podmínky na straně účastníka, to je mimo jiné způsobilost být účastníkem řízení (§ 33 odst. 2 s. ř. s.). Způsobilost být účastníkem řízení má ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti; jinak i ten, komu ji zákon přiznává. Podle ustanovení § 33 odst. 3 s. ř. s. věty prvé, účastník je způsobilý samostatně činit v řízení úkony (dále jen „procesní způsobilost“), jen jestliže má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu. Tuto způsobilost má zásadně ten, kdo má podle hmotného práva způsobilost mít práva a povinnosti; ten, kdo nemá tuto způsobilost (právní subjektivitu), může být účastníkem řízení jen tehdy, jestliže mu tuto způsobilost přizná zákon. Mezi právnické osoby, které mají způsobilost mít práva a povinnosti, patří i investiční fondy. Podle § 1 zákona č. 248/1992 Sb. o investičních společnostech a investičních fondech, jsou investiční fondy obchodní společnosti, jejichž předmětem podnikání je kolektivní investování na základě povolení vydaného Komisí pro cenné papíry, přičemž mají formu akciových společností. Podle ustanovení § 34 odst. 1 zákona č. 248/1992 Sb. zrušení a likvidace investiční společnosti a investičního fondu se řídí obchodním zákoníkem, pokud tento zákon nestanoví jinak. Podle § 218 obchodního zákoníku (zrušení a likvidace společnosti – akciové společnosti) pro zrušení a zánik společnosti platí ustanovení § 68 – 75b) není-li dále stanoveno jinak.Podle § 68 odstavce 1 obchodního zákoníku 1 společnost zaniká ke dni výmazu z obchodního rejstříku (§ 31 odst. 4).

Z výše uvedeného tedy plyne, že právní moci usnesení Krajského obchodního soudu ze dne 20. 11. 2000 č. F 20926/2000, to je dnem 8. 12. 2000 došlo k zániku žalobce S. i. f. a. s. v likvidaci. Nutno tedy uzavřít, že v době po zahájení řízení do jeho pravomocného skončení ztratil žalobce způsobilost být účastníkem řízení. Nebylo zjištěno, že by práva z podané žaloby přešla na jinou osobu, jak vyplývá zvýše uvedeného usnesení Krajského obchodního soudu v Brně, tak i z podání žalovaného i advokáta JUDr. T. A., dříve právního zástupce žalobce. Nedostatek podmínky způsobilosti být účastníkem řízení, která ve svých důsledcích znamená i nedostatek procesní

způsobilosti, znamená takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit. Nejvyšší správní soud proto postupoval tak, že žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

K výše uvedenému nutno konstatovat, že podle názoru soudu plná moc udělená žalobcem JUDr. T. A. zanikla dnem 8. 12. 2000 (§ 28 odst. 5 o. s. ř. se zřetelem k § 64 s. ř. s). Nebylo proto za této situace možno přihlížet ke zpětvzetí žaloby JUDr. T. A. učiněným v podání ze dne 10. 3. 2003.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. 4. 2003

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu